

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:
« طرح نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس »
(اعاده شده از شورای نگهبان)

مخصوص صحن علنی

مشخصات لایحه

دوره یازدهم - سال دوم

شماره ثبت:

۱۵

شماره چاپ:

۸۹۰

تاریخ چاپ:

دفتر مطالعات حقوقی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۴۰۱۷۸۳۵

تاریخ انتشار:

۱۴۰۰/۸/۱۵

مقدمه

طرح حاضر مورخ ۱۳۹۲/۱۲/۱۱، در ابتدای دوره نهم مجلس شورای اسلامی، تحت عنوان «طرح الحاق یک تبصره به ماده (۵) قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش» اعلام وصول گردیده بود که در دو مرحله با ایرادات متعدد شورای نگهبان مواجه گردید. طبق آخرین اظهار نظر شورای نگهبان در مورد طرح مذکور برخی از ایرادات و ابهامات نسبت به مصوبه اصلاحی کماکان باقی است. کمیسیون محترم به منظور رفع ایرادات باقی مانده، اصلاحاتی را در مصوبه پیشین اعمال و جهت تصویب در صحن علنی مجلس، ارائه نموده است. در ادامه به بررسی مصوبه کمیسیون از حیث رفع ایرادات شورای نگهبان پرداخته خواهد شد.

بررسی مصوبه کمیسیون

ماده (۱)

پیش از بررسی مصوبه کمیسیون در خصوص این ماده، لازم است ابتدا ایرادات وارده به این ماده مطابق نظرات شورای نگهبان مورد اشاره قرار گیرد. مطابق نظر مورخ ۱۳۹۵/۰۳/۲۳ شورای نگهبان در ماده (۱)، ایرادات بند «۱-۱» و قسمت اخیر بند «۱-۲» و در تبصره «۳»، ایراد بند «۱-۲» این شورا نسبت به وزارت اطلاعات کماکان به قوت خود باقی است؛ با این توضیح که بند «۱-۱» ایراد شورا اشعار می‌داشت که در ماده (۱)، «اتلاق انتصاب، برخلاف استعمال صورت گرفته، خلاف نظام اداری صحیح و مغایر بند ۱۰ اصل سوم قانون اساسی است.» بند «۱-۲» ایراد شورا نیز اشعار می‌داشت که در ماده (۱)، «اتلاق دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) در خصوص دستگاه‌های تحت امر مقام معظم رهبری مغایر اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی است. همچنین اتلاق آن در مورد دستگاه‌های غیر از قوه مجریه، تداخل در امور قوای دیگر تلقی و مغایر اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی شناخته شد.»

در صدر ماده اصلاحی، کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و نهادها و سازمان‌های وابسته به استثنای دستگاه‌های تحت امر مقام معظم رهبری، قضائی و مشاغلی که برای انتصاب آن‌ها در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده است، مکلف به استعلام و اعمال نتایج استعلام در انتصاب خود شده‌اند؛

اگرچه اطلاق ماده اصلاحی دامنه شمول تکلیف مقرر را شامل کلیه قوا دانسته است و استثنائات ذکر شده نیز منجر به استثنا شدن قوای مزبور نیست، لکن با توجه به اینکه اولاً مراجع پاسخ دهنده به استعلامات، ناظر به تمامی دستگاه‌های اجرایی صلاحیت داشته‌اند، ثانیاً یکی از مراجع ناظر، ماهیت فراقوه‌ای دارد، از این جهت ایراد مغایرت با اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی می‌تواند مرتفع ارزیابی شود.

تبصره «۳» ماده (۱)

شورای نگهبان ایراد بند «۱-۲» خود را، در خصوص شمول حکم تبصره «۳» ماده (۱) نسبت به وزارت اطلاعات، کماکان به قوت خود باقی دانسته بود. بند «۱-۲» ایراد شورای نگهبان اشعار می‌داشت: «نظر به اینکه تشخیص بعضی از شرایط مذکور در این ماده، از وظایف مراجع رسمی دیگر است، اظهار نظر در خصوص آنها توسط وزارت اطلاعات واجد اشکال است.» کمیسیون محترم، با تعیین قوه قضائیه به عنوان تنها مرجع پاسخ به استعلامات به بندهای «ت»^۱، «خ»^۲ و «ذ»^۳ ماده (۲)، مصوبه سابق را اصلاح نموده است. با توجه به اینکه بندهای احصاء شده ماهیت قضایی دارد و مرجع رسمی اظهار نظر در این باره، قوه قضائیه می‌باشد، لذا اصلاحات صورت گرفته رافع ایراد شورای نگهبان به نظر می‌رسد.

کمیسیون محترم ضمن انجام اصلاحات مذکور، ذیل ماده (۱) یک تبصره به شرح زیر اضافه نموده است:

«رئیس جمهور مکلف است پیش از معرفی وزرا به مجلس شورای اسلامی و انتخاب معاونان خود مطابق این قانون نسبت به استعلام از مراجع ذی صلاح در خصوص شرایط مقرر اقدام نماید.»

در خصوص الحاق صورت گرفته باید اشاره نمود با توجه به آنکه شورای محترم نگهبان، اطلاق دستگاه‌های مشمول این قانون در خصوص مواردی که برای انتصاب، تشریفات خاصی پیش‌بینی شده را مغایر اصل (۵۷) قانون اساسی تلقی نموده است، این تبصره رئیس جمهور را مکلف به استعلام از مراجع مربوط پیش از معرفی وزرا و انتخاب معاونان خود نموده است که با توجه به آنکه صرفاً جنبه اطلاعی داشته و نظر مراجع مذکور برای رئیس جمهور لازم‌الاتباع نمی‌باشد، فاقد ایراد بوده و تصویب آن مورد پیشنهاد است.

ماده (۲)

شورای محترم نگهبان ضمن بررسی این ماده، علی‌رغم اصلاح به عمل آمده، ایراد بند ۲-۲ نظر خود را کماکان به قوت خود باقی دانسته است. همچنین مقرر نموده، اصلاحات انجام شده از نظر شورای نگهبان رافع ابهام موضوع بند ۲-۵ نبوده است. ایراد بند ۲-۲، تبصره ذیل بند «ب» را به نحو مذکور، خلاف موازین شرع دانسته بود. بند «ب» نیز مقرر می‌نمود: «اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی علاوه بر نظام جمهوری اسلامی و ولایت مطلقه فقیه باید به اصول دین خود نیز اعتقاد و التزام عملی داشته باشند.» بنابراین کمیسیون محترم در راستای رفع این ایراد، عبارت «اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی از شرط اعتقاد به اسلام معاف می‌باشند.» را به عنوان تبصره به ماده اضافه نمود که با توجه به رویه شورای نگهبان، ایراد مزبور رفع شده به نظر می‌رسد و

۱. ت- کسانی که به مجازات جرایم خیانت در امانت، کلاهبرداری، اختلاس، ارتشا و تصرف غیرقانونی در اموال عمومی محکوم شده‌اند.

۲. خ- محکومان به قاچاق مواد مخدر و روانگردان، سلاح و مهمات جنگی

۳. ذ- کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی، در همان موضوع توسط مرجع قضایی محکوم شده‌اند.

بنابراین تصویب آن مورد پیشنهاد است.

ابهام بند «۲-۵» نیز اشعار می‌داشت: «بند (ذ)، از این جهت که روشن نیست آیا محکومیت مذکور، شامل هر نوع محکومیت ولو نامتناسب نیز می‌گردد، ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.» براساس بند «ذ» این ماده، «کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی، در همان موضوع توسط مرجع قضایی محکوم شده‌اند» از انتصاب به مشاغل حساس ممنوع گردیده بودند. در این رابطه نیز مطابق مصوبه اصلاحی کمیسیون، اطلاق مورد ابهام شورای نگهبان مقید شده و مقرر گردید: «کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی متخلف شناخته شده و توسط مرجع قضایی به مجازات‌های تعزیری قطعی درجه ۱ تا ۵ محکوم شده‌اند» از انتصاب به مشاغل حساس ممنوع می‌باشند که در نتیجه ایراد شورای نگهبان در این خصوص مرتفع به نظر می‌رسد و تصویب آن مورد پیشنهاد است.

ماده (۵)

پس از ایراد سابق شورای نگهبان نسبت به این ماده، کمیسیون محترم نسبت به حذف ماده (۵) اقدام نمود که شورا در نظر اخیر خود، حذف ماده (۵) را رافع ایراد شورای نگهبان ندانست. توضیح آنکه براساس ماده (۵) مصوبه اولیه مجلس، تعیین مصادیق مشاغل حساس هر دستگاه براساس ضوابط مشاغل حساس مصرح در آئین‌نامه اجرائی این قانون، با پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه، به کارگروهی متشکل از وزارت اطلاعات و دستگاه ذیربط محول شده بود، و شورای نگهبان آن را به جهت واگذاری تعیین ضوابط مشاغل حساس به آیین‌نامه، مغایر اصل (۸۵) قانون اساسی تلقی نموده بود. در مرحله دوم نیز، مجلس اگرچه ماده (۵) را حذف نمود، لکن با عنایت به اینکه در ماده (۲) انتصاب اشخاص موضوع این ماده به نحو کلی در مشاغل و پستهای حساس ممنوع شده بود، حذف ماده (۵) رافع ایراد تلقی نشد.

در همین راستا کمیسیون محترم، ضوابطی^۱ برای تشخیص مشاغل حساس به پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه توسط کارگروه متشکل از وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، سازمان اداری و استخدامی کشور و نماینده تام‌الاختیار دستگاه مربوطه شناسایی کرده است، لکن ضوابط مشخص شده از جمله «اختیارات کلان مالی»، «تأثیرگذاری تصمیمات در حوزه‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی» اولاً فاقد تعریف قانونی بوده و از طرفی شاخص‌های مذکور کیفی و سیال می‌باشد که به تبع، امکان توسعه دامنه شمول مشاغل حساس میسر است. ثانیاً براساس معیارهای شناسایی شده ممکن است کارمندان شرکتی یا اشخاصی که رابطه استخدامی مستقیم با دستگاه اجرایی ندارند مشمول احکام این قانون شوند در حالی که ضمانت اجراهای مندرج در این قانون نسبت به افراد مذکور منتفی است. لذا سازوکار پیشنهادی واجد مشکلات اجرایی از جمله «فقدان ضمانت اجرای موثر» و «دامنه شمول گسترده از مشاغل حساس» بوده و به همین دلیل شناسایی و اعمال ضوابط مذکور مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی به نظر می‌رسد. با این توضیح و با عنایت به این که در اصلاح ماده (۶) توسط کمیسیون، فهرست جامعی از مشاغل حساس احصا شده است و به این ترتیب ایراد شورای نگهبان مرتفع شده است، با رعایت تشریفات مندرج در آیین‌نامه داخلی، حذف این ماده مورد پیشنهاد است.

۱. الف: دسترسی به اسناد، مدارک و اطلاعات طبقه بندی شده (سندی یا رومپی)

ب: دسترسی مستمر به اماکن و تاسیسات دارای رده ی حفاظتی بر اساس مصوبات شورای عالی امنیت ملی و شورای امنیت کشور.

پ: دسترسی موثر و مستمر به شخصیت های حفاظت شده بر اساس مصوبات شورای امنیت کشور

ت: ارتباط مستمر با اتباع بیگانه. ث: تاثیرگذاری تصمیمات در حوزه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی

ج: اختیارات کلان مالی

ماده (۶)

شورای نگهبان ایراد بند ۶ را نسبت به قوای دیگر کماکان به قوت خود باقی دانسته بود. بند ۶ مزبور اشعار می داشت «اطلاق ماده ۶، در خصوص دستگاه‌های زیر نظر مقام معظم رهبری و قوای دیگر، مغایر اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی است. همچنین در خصوص قوه قضاییه مغایر اصل یکصد و پنجاه و هشتم قانون اساسی نیز می‌باشد. به علاوه در خصوص دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی همانطور که قبلاً آمده است، اشکال دارد»

ماده اصلاحی، صرفاً مشاغلی که برای انتصاب اشخاص، در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده است و مقامات اصل یکصد و شصت و دوم قانون اساسی را مستثنی نموده و سایر مشاغل مندرج و هم‌ترازان آنها در قوای سه‌گانه را مشمول مشاغل حساس دانسته است. بر این اساس به جهت شمول حکم ماده (۶) اصلاحی، بر کارکنان دستگاه‌های خارج از قوه مجریه، می‌تواند کماکان با ایراد مغایرت با اصل پنجاه و هفتم مواجه شود، لکن با توجه به اینکه اولاً مراجع پاسخ دهنده به استعلامات، ناظر به تمامی دستگاه‌های اجرایی دارای صلاحیت هستند، ثانیاً یکی از مراجع ناظر، ماهیت فراقوه‌ای دارد، از این جهت ایراد مغایرت با اصول پنجاه و هفتم و یکصد و پنجاه و هشتم قانون اساسی مرتفع به نظر می‌رسد.

شورای نگهبان در آخرین بند از نظر خود اعلام داشته است که «نسبت این مصوبه با مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست‌ها و مصوبه مرجع مرقوم در «قانون تمرکز اطلاعات» مشخص نیست؛ پس از روشن شدن موارد مذکور اظهار نظر خواهد شد.» کمیسیون جهت رفع ابهام مذکور ذیل ماده (۶) چنین مصوب کرده است: «این قانون نافی اختیارات وزارت اطلاعات در مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست‌ها و قانون تمرکز اطلاعات نیست.» لذا به نظر می‌رسد با اصلاح صورت گرفته ابهام شورای نگهبان مرتفع شده است.

نتیجه‌گیری

- با عنایت به توضیحات فوق‌الذکر، ایرادات شورای نگهبان نسبت به مواد (۱) و (۶) مبنی بر مغایرت با اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی در مورد دستگاه‌های غیر از قوه مجریه با توجه به اینکه اولاً مراجع پاسخ دهنده به استعلامات ناظر به تمامی دستگاه‌های اجرایی صلاحیت داشته‌اند، ثانیاً یکی از مراجع ناظر، ماهیت فراقوه‌ای دارد، از این جهت ایراد مغایرت با اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی مرتفع به نظر می‌رسد.

- در خصوص تعیین ضوابط تشخیص مشاغل حساس جهت رفع ایراد ماده (۵)، با توجه به اینکه ضوابطه تعیین شده فاقد تعریف قانونی بوده و از طرفی شاخص‌های مذکور کیفی و سیال می‌باشد و به تبع امکان توسعه دامنه شمول مشاغل حساس میسر است، ثانیاً بر اساس معیارهای شناسایی شده ممکن است کارمندان شرکتی یا اشخاصی که رابطه استخدامی مستقیم با دستگاه اجرایی ندارند مشمول احکام این قانون شوند در حالی که ضمانت اجرای‌های مندرج در این قانون نسبت به افراد مذکور منتفی است، مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند ۱۰ اصل سوم قانون اساسی به نظر می‌رسد. با این توضیح و با عنایت به این که در اصلاح ماده (۶) توسط کمیسیون، فهرست جامعی از مشاغل حساس احصا شده است و به این ترتیب ایراد شورای نگهبان مرتفع شده است، با رعایت تشریفات مندرج در آیین‌نامه داخلی، حذف ماده (۵) مورد پیشنهاد است.

- سایر اصلاحات جهت رفع ایرادات و ابهامات وارده به ماده (۲) و ابهام وارده به مصوبه، رافع ایرادات شورای نگهبان به نظر می‌رسد.

شماره ماده	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون
۱	✓		
تبصره ماده ۱	✓		
۲	✓		
۵		✓	
۶	✓		

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادات شورای نگهبان	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده ۱	ماده ۱- کلیه دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت کشوری مصوب ۸/ ۷/ ۱۳۸۶ به استثنای دستگاه های تحت امر مقام معظم رهبری، قضائی و مشاغلی که برای انتصاب آن ها در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده، موظفند ضمن احراز تابعیت جمهوری اسلامی ایران و شرایط خدمت نظام وظیفه عمومی (پایان خدمت یا معافیت دائم برای مردان)، در انتصاب افراد به مشاغل موضوع ماده (۶) این قانون، ضوابط مقرر در این قانون را از مراجع سه گانه شامل قوه قضائیه، وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه، استعلام نمایند. چنانچه انتصابی برخلاف استعلام صورت گرفته در مورد بند های (الف)، (ب)، (ت)، (ث)، (ج)، (ح)، (خ) و (ذ) ماده (۲) این قانون صورت پذیرد و یا بدون استعلام، انتصاب انجام شود، انتصاب مذکور کان لم یکن بوده و مرتکب به محرومیت از حقوق اجتماعی درجه پنج مقرر در قانون مجازات اسلامی محکوم می گردد و در خصوص سایر موارد و بندهای این قانون، مطابق مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست ها و قانون تمرکز اطلاعات عمل می شود.	✓			در صدر ماده اصلاحی، کلیه دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و نهادها و سازمان های وابسته به استثنای دستگاه های تحت امر مقام معظم رهبری، قضائی و مشاغلی که برای انتصاب آن ها در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده است، مکلف به استعلام و اعمال نتایج استعلام در انتصاب خود شده اند؛ اگرچه اطلاق ماده اصلاحی دامنه شمول تکلیف مقرر را شامل کلیه قوا دانسته است و استثنائات ذکر شده نیز منجر به استثنا شدن قوای مزبور نیست، لکن با توجه به اینکه اولاً مراجع پاسخ دهنده به استعلامات، ناظر به تمامی دستگاه های اجرایی صلاحیت داشته اند، ثانیاً یکی از مراجع ناظر، ماهیت فراقوه ای دارد، از این جهت ایراد مغایرت با اصل پنجاه و هفتم قانون اساسی می تواند مرتفع ارزیابی شود.	متن اصلاحی
تبصره ۳ ماده ۱	تبصره ۳- قوه قضائیه در خصوص بندهای «ت»، «خ» و «ذ»، و وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه در خصوص همه بندهای ماده (۲) این قانون بجز بندهای (ت)، (خ) و (ذ) که قوه قضائیه طبق حکم این تبصره اعلام نظر می کند، اظهار نظر می کنند و نظر منفی هر یک از مراجع سه گانه مذکور، برای مرجع استعلام کننده لازم الاتباع می باشد. تبصره ۴- رئیس جمهور مکلف است پیش از معرفی وزرا به مجلس شورای اسلامی و انتخاب معاونان خود مطابق این قانون نسبت به استعلام از مراجع ذی صلاح در خصوص شرایط مقرر اقدام نماید.	✓			شورای نگهبان ایراد بند ۲-۱ خود را، در خصوص شمول حکم تبصره ۳ ماده (۱) نسبت به وزارت اطلاعات، کماکان به قوت خود باقی دانسته بود. بند «۲-۱» ایراد شورای نگهبان اشعار می داشت: «نظر به اینکه تشخیص بعضی از شرایط مذکور در این ماده، از وظایف مراجع رسمی دیگر است، اظهار نظر در خصوص آنها توسط وزارت اطلاعات واجد اشکال است.» کمیسیون محترم، با تعیین قوه قضائیه به عنوان تنها مرجع پاسخ به استعلامات به بندهای «ت» و «خ» و «ذ» ماده (۲)، مصوبه سابق را اصلاح نموده است. باتوجه به اینکه بندهای احصاء شده ماهیت قضایی دارد و مرجع رسمی اظهار نظر در این باره، قوه قضائیه می باشد، لذا اصلاحات صورت گرفته رافع ایراد شورای نگهبان به نظر می رسد.	متن اصلاحی

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادات شورای نگهبان	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده ۲	<p>در ماده (۲) اصلاحات زیر به عمل آمد: ۱- در بند (الف) عبارت «کسانی که» به عبارت «کسانی که خود، فرزندان و همسر/ همسران ایشان» اصلاح می شود.</p> <p>۲- در تبصره بند (ب) عبارت «علاوه بر نظام جمهوری اسلامی و ولایت مطلقه فقیه باید به اصول دین خود نیز اعتقاد و التزام عملی داشته باشند.» به عبارت «از شرط اعتقاد به اسلام معاف می باشند.» اصلاح می شود.</p> <p>۳- یک تبصره به بند (ت) به شرح ذیل الحاق می شود: تبصره: در تصرف غیر قانونی در اموال عمومی، محکومیت قطعی به مجازات درجه یک تا پنج مقرر در قانون مجازات اسلامی ملاک عمل است.</p> <p>۴- در بند (ذ) عبارت «در همان موضوع توسط مرجع قضایی» به عبارت «متخلف شناخته شده و توسط مراجع قضایی به مجازات تعزیری قطعی درجه یک تا پنج» اصلاح می شود.</p>	✓			<p>ایراد بند ۲-۲، تبصره ذیل بند «ب» را به نحو مذکور، خلاف موازین شرع دانسته بود. بند «ب» نیز مقرر می نمود: «اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی علاوه بر نظام جمهوری اسلامی و ولایت مطلقه فقیه باید به اصول دین خود نیز اعتقاد و التزام عملی داشته باشند.» بنابراین کمیسیون محترم در راستای رفع این ایراد، عبارت «اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی از شرط اعتقاد به اسلام معاف می باشند.» را به عنوان تبصره به ماده اضافه نمود که با توجه به رویه شورای نگهبان، ایراد مزبور رفع شده به نظر می رسد و بنابراین تصویب آن مورد پیشنهاد است. ابهام بند ۲-۵ نیز اشعار می داشت: «بند (ذ)، از این جهت که روشن نیست آیا محکومیت مذکور، شامل هر نوع محکومیت ولو نامتناسب نیز می گردد، ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.» براساس بند «ذ» این ماده، «کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی، در همان موضوع توسط مرجع قضایی محکوم شده اند» از انتصاب به مشاغل حساس ممنوع گردیده بودند. در این رابطه نیز مطابق مصوبه اصلاحی کمیسیون، اطلاق مورد ابهام شورای نگهبان مقید شده و مقرر گردید: «کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی متخلف شناخته شده و توسط مرجع قضایی به مجازات‌های تعزیری قطعی درجه ۱ تا ۵ محکوم شده اند» از انتصاب به مشاغل حساس ممنوع می باشند که در نتیجه ایراد شورای نگهبان در این خصوص مرتفع به نظر می رسد و تصویب آن مورد پیشنهاد است.</p>	متن اصلاحی
ماده ۵	<p>ماده ۵- مصادیق مشاغل حساس هر دستگاه بر اساس مولفه های (ضوابط) تعیین مشاغل مذکور که عبارتند از: الف: دسترسی به اسناد، مدارک و اطلاعات طبقه بندی شده (سندی یا رقومی) ب: دسترسی مستمر به اماکن و تاسیسات دارای رده ی حفاظتی بر اساس مصوبات شورای عالی امنیت ملی و شورای امنیت کشور. پ: دسترسی موثر و مستمر به شخصیت های حفاظت شده بر اساس مصوبات شورای امنیت کشور ت: ارتباط مستمر با اتباع بیگانه. ث: تاثیرگذاری تصمیمات در حوزه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی ج: اختیارات کلان مالی به پیشنهاد بالاترین</p>	✓			<p>کمیسیون محترم در راستای رفع ایراد، ضوابطی برای تشخیص مشاغل حساس به پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه توسط کارگروه متشکل از وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، سازمان اداری و استخدامی کشور و نماینده تام الاختیار دستگاه مربوطه شناسایی کرده است، لکن ضوابط مشخص شده از جمله «اختیارات کلان مالی»، «تأثیرگذاری تصمیمات درحوزه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی» اولاً فاقد تعریف قانونی بوده و از طرفی شاخص های مذکور کیفی و سیال می باشد که به تبع، امکان توسعه دامنه شمول مشاغل حساس میسر است. ثانیاً براساس</p>	<p>با عنایت به این که در اصلاح ماده (۶) توسط کمیسیون، فهرست جامعی از مشاغل حساس احصا شده است و به این ترتیب ایراد شورای نگهبان مرتفع شده است، با رعایت تشریفات مندرج در آیین نامه داخلی، حذف این ماده مورد پیشنهاد است.</p>

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادات شورای نگهبان	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	مقام دستگاه و تایید کارگروهی متشکل از وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، سازمان اداری و استخدامی کشور و نماینده تام الاختیار دستگاه مربوطه تعیین می شود. محل برگزاری جلسات کارگروه موضوع این ماده در وزارت اطلاعات است.				معیارهای شناسایی شده ممکن است کارمندان شرکتی یا اشخاصی که رابطه استخدامی مستقیم با دستگاه اجرایی ندارند مشمول احکام این قانون شوند درحالی که ضمانت اجرای مندرج در این قانون نسبت به افراد مذکور منتفی است. لذا سازوکار پیشنهادی واجد مشکلات اجرایی از جمله «فقدان ضمانت اجرای موثر» و «دامنه شمول گسترده از مشاغل حساس» بوده و به همین دلیل شناسایی و اعمال ضوابط مذکور مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند (۱۰) اصل سوم قانون اساسی به نظر می رسد. با این توضیح و با عنایت به این که در اصلاح ماده (۶) توسط کمیسیون، فهرست جامعی از مشاغل حساس احصا شده است، با رعایت تشریفات مندرج در آیین نامه داخلی، حذف این ماده مورد پیشنهاد است.	
ماده ۶	ماده ۶- معاونان و مشاوران رئیس جمهور و قائم مقام آنها، قائم مقام، معاونان و مشاوران وزراء، روسا و مدیران عامل، مدیران کل و همپرازان آنها در وزارتخانه ها، سازمان ها و شرکت های دولتی، موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی و دستگاه هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است از قبیل: شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ها و بیمه های دولتی و مدیران سیاسی اعم از سفراء، استانداران، کارداران، رایزن ها، فرمانداران، بخشداران، شهرداران به استثنای دستگاه های تحت امر مقام معظم رهبری، قضائی و مشاغلی که برای انتصاب اشخاص، در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده و مقامات اصل یکصد و شصت و دوم (۱۶۲) قانون اساسی مشاغل حساس است و مشمول مقررات این قانون می باشد. این قانون نافی اختیارات وزارت اطلاعات در مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست ها و قانون تمرکز اطلاعات نیست.				ماده اصلاحی، صرفاً مشاغلی که برای انتصاب اشخاص، در قانون اساسی تشریفات خاص ذکر شده است و مقامات اصل یکصد و شصت و دوم قانون اساسی را مستثنی نموده و سایر مشاغل مندرج و همپرازان آنها در قوای سه گانه را مشمول مشاغل حساس دانسته است. بر این اساس به جهت شمول حکم ماده (۶) اصلاحی، بر کارکنان دستگاه های خارج از قوه مجریه، می تواند کماکان با ایراد مغایرت با اصل پنجاه و هفتم مواجه شود، لکن با توجه به اینکه اولاً مراجع پاسخ دهنده به استعلامات، ناظر به تمامی دستگاه های اجرایی دارای صلاحیت هستند، ثانیاً یکی از مراجع ناظر، ماهیت فراقوه ای دارد، از این جهت ایراد مغایرت با اصول پنجاه و هفتم و یکصد و پنجاه و هشتم قانون اساسی مرتفع به نظر می رسد. شورای نگهبان در آخرین بند از نظر خود اعلام داشته است که «نسبت این مصوبه با مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست ها و مصوبه مرجع مرقوم در «قانون تمرکز اطلاعات» مشخص نیست؛ پس از روشن شدن موارد مذکور اظهار نظر خواهد شد.» کمیسیون جهت رفع ابهام مذکور ذیل ماده (۶) چنین مصوب کرده است: «این قانون نافی اختیارات وزارت اطلاعات در مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست ها و قانون تمرکز اطلاعات نیست.» لذا به نظر می رسد با اصلاح صورت گرفته ابهام شورای نگهبان مرتفع شده است.	